

ÚŘEDNÍ LIST

republiky Československé

DÍL I.

NAŘIZOVACÍ

I — Částka 118.

V Praze dne 23. listopadu 1951.

Cena Kčs 1.—

OBSAH:

(340. a 341.) 340. Vyhláška předsedy státní mzdové komise o vánočním příspěvku zaměstnancům (učňům) v roce 1951.

341. Vyhláška Ústřední národní pojišťovny o správě závodních poboček okresních národních pojišťoven.

340.

VYHLÁŠKA předsedy státní mzdové komise

ze dne 20. listopadu 1951

o vánočním příspěvku zaměstnancům (učňům) v roce 1951.

Předseda státní mzdové komise stanoví podle § 1 zákona č. 244/1948 Sb., o státní mzdové politice, a § 2 vládního nařízení č. 27/1951 Sb., o řízení státní mzdové politiky a zřízení státní mzdové komise:

§ 1.

Zaměstnavatelé poskytnou v roce 1951 vánoční příspěvek (dále jen „příspěvek“) zaměstnancům a učňům (dále jen „zaměstnancům“), jejichž hrubá průměrná mzda (plat) za dobu od 1. června do 30. listopadu 1951 nepřesahuje po odečtení odměn za práci přes částku 3500 Kčs měsíčně.

§ 2.

(1) Příspěvek činí u zaměstnanců, kteří byli v roce 1951 v pracovním poměru po celý rok a

- a) dosáhli 20. roku věku 1200 Kčs,
- b) dosáhli 18. roku věku, jsou však mladší než 20 let 900 Kčs,
- c) dosáhli 16. roku věku, jsou však mladší 18 let 450 Kčs a
- d) jsou mladší než 16 let 300 Kčs.

(2) Příspěvek se zvyšuje o částku 150 Kčs na každé dítě, na které se vyplácí rodinný příspěvek podle zákona o rodinných příspěvcích.

(3) Nežije-li dítě se zaměstnancem trvale ve společné domácnosti a vznikne-li podle odstavce 2 nárok na zvýšení příspěvku osobě, která má dítě v přírodním zaopatření, přísluší nárok na zvýšení příspěvku jen této osobě.

(4) Částka uvedená v odstavci 2 se vždy vyplácí osobě, které se vyplácí rodinný příspěvek.

§ 3.

Zaměstnancům, jejichž hrubá průměrná mzda (plat) za dobu od 1. června do 30. listopadu 1951 po odečtení odměn za práci přes čas je vyšší než 3500 Kčs měsíčně, nepřesahuje však částku 5000 Kčs měsíčně, se poskytne příspěvek jen ve výši 150 Kčs na každé dítě za podmínek uvedených v § 2 odst. 2 až 4. Tento příspěvek se v žádném případě nekrátí a přísluší od zaměstnavatele, u něhož je zaměstnanec v pracovním poměru v den jeho splatnosti.

§ 4.

(1) Nárok na příspěvek mají i zaměstnanci, kteří v roce 1951 nemohli skutečně vykonávat práci pro důležitou příčinu týkající se jejich osoby, kterou nezpůsobili úmyslně nebo nedbalostí, zejména pro nemoc nebo úraz, nebo pro příčinu na straně zaměstnavatelově, a zaměstnanci, kteří s předchozím souhlasem

zaměstnavatele skutečně nevykonávali práci z jiné důležité příčiny. Příspěvek se jim však snižuje o $\frac{1}{12}$ za každý celý měsíc, o který doba zaměstnání práce v roce 1951 přesahuje 6 měsíců. Ustanovení tohoto odstavce se nevztahují na případy uvedené v § 5 odst. 3.

(2) Zaměstnanci, kteří konali v roce 1951 službu v branné moci a jejichž pracovní poměr trval po dobu konání této služby, mají nárok na příspěvek, který by jim jinak příslušel. Přitom se přihlíží k průměrné hrubé mzdě (platu) dosažené v posledních 6 měsících před nastoupením služby v branné moci. Přesahuje-li však doba konání služby v branné moci v roce 1951 6 měsíců, snižuje se příspěvek o $\frac{1}{12}$ za každý další celý měsíc trvání této služby v tomto roce; příspěvek se nesnižuje zaměstnancům, jejichž rodinní příslušníci mají nárok na zaopatřovací příspěvek.

(3) Doba placené dovolené na zotavenou se pro účely této vyhlášky pokládá za dobu skutečného výkonu práce.

§ 5.

(1) Zaměstnanci mají vůči zaměstnavateli, k němuž byli v pracovním poměru jen část roku 1951, nárok na poměrnou část příspěvku s výjimkou uvedenou v odstavci 3 jen v těchto případech:

- a) dal-li zaměstnavatel zaměstnanci výpověď,
- b) zrušil-li zaměstnavatel předčasně pracovní poměr z důvodů, které zaměstnanec nezavinil,
- c) zrušil-li zaměstnanec předčasně pracovní poměr z důležitých důvodů,
- d) skončil-li pracovní poměr uplynutím zkušební doby nebo uplynutím doby, na kterou byl sjednán,
- e) došlo-li k rozvázání pracovního poměru na doporučení úředního lékaře,
- f) došlo-li k rozvázání pracovního poměru se zaměstnancem z důvodu obecného zájmu,
- g) vstoupil-li zaměstnanec do pracovního poměru v roce 1951.

(2) Vzejdou-li pochybnosti, zda došlo k rozvázání pracovního poměru z důvodu obecného zájmu, rozhodne okresní národní výbor místně příslušný podle pracoviště zaměstnance.

(3) Byl-li zaměstnanec přidělen k jinému zaměstnavateli podle předpisů o všeobecné pracovní povinnosti nebo pracoval-li s jeho souhlasem přechodně u jiného zaměstnavatele (na př. jako účastník pracovních brigád nebo na kampaňových pracích) po dobu delší 1 měsíce, přísluší mu nárok na poměrnou část příspěvku vůči tomuto přechodnému zaměstnavateli. Je-li doba přechodných prací kratší než 1 měsíc, přísluší nárok i za tuto dobu jen vůči stálému zaměstnavateli.

§ 6.

(1) Pracoval-li zaměstnanec u téhož zaměstnavatele po celý rok 1951 nebo jeho část průměrně méně než jednou týdně

covní dobu (odstavec 4), má nárok na poměrnou část příspěvku, který by mu jinak příslušel.

(2) Při výpočtu týdenního průměru pracovní doby se pokládá za pracovní dobu též doba, v níž zaměstnanec zameškal práci pro některý z důvodů uvedených v § 4 a v § 5 odst. 3.

(3) Do pracovní doby podle odstavce 1 se započítává doba, kterou zaměstnanec strávil za trvání pracovního (učebního) poměru v době rozhodné pro nárok na příspěvek povinnou školní docházkou nebo školní docházkou související s pracovním (učebním) poměrem.

(4) Plnou týdenní pracovní dobou podle odstavce 1 se rozumí pracovní doba alespoň 48 hodin týdně, po případě kratší pracovní doba, pokud byla pro jednotlivé pracovní druhy zaměstnání stanovena příslušnými předpisy.

§ 7.

Zaměstnanec nemá vůči zaměstnavateli nárok na příspěvek, jestliže u něho zameškal v roce 1951 bez závažného důvodu (§ 4 a § 5 odst. 3) pracovní dobu činící celkem alespoň 6 celých pracovních dnů (směn); zameškal-li méně pracovních dnů (směn), snižuje se nárok na příspěvek o $\frac{1}{6}$ za každý celý zameškaný pracovní den (směnu).

§ 8.

(1) Domovníku přísluší vůči vlastníku domu nárok na příspěvek za podmínek uvedených v § 1. Příspěvek podle § 2 se však snižuje o $\frac{2}{3}$, nepřesahuje-li jeho hrubá odměna z domovníckého poměru 1000 Kčs měsíčně, a o $\frac{1}{3}$, je-li vyšší než 1000 Kčs měsíčně, avšak nepřesahuje 2000 Kčs měsíčně. Ustanovení § 3 platí obdobně.

(2) Odměnou z domovníckého poměru podle předchozího odstavce se rozumí součet hodnoty naturálního bytu a odměn, na něž má domovník nárok v českých krajích podle vyhlášky č. 630/1949 Ú. l. I, o odměnách domovníků za práce domovnícké a za práce vymykající se z oboru prací domovníckých, na Slovensku podle vyhlášky č. 834/1949 Ú. v., o odměnách domovníků za práce domovnícké a za práce, které nepatří do oboru prací domovníckých.

§ 9.

(1) Domáckým dělníkům a živnostníkům, kteří nezaměstnávají cizí pracovní síly, přísluší příspěvek ve výši 150 Kčs na každé dítě, na které se vyplácí rodinný přídatek podle zákona o rodinných přídavech, jestliže jejich hrubá průměrná pracovní odměna (bez příplatku za hotová vydání) za dobu od 1. června do 30. listopadu 1951 nepřesahuje částku 5000 Kčs měsíčně. Tento příspěvek přísluší od podnikatele, po případě zprostředkovatele domácké práce, pro něhož pracovali v den splatnosti příspěvku.

(2) Zprostředkovatelé domácké práce mají vůči podnikateli domácké práce nárok na náhradu částek, které vyplátili na příspěvech podle této vyhlášky.

(3) Ustanovení § 11 platí obdobně.

§ 10.

(1) S výjimkou případů uvedených v odstavci 3 je pro určení výše příspěvku rozhodný zaměstnancův věk v den splatnosti příspěvku (§ 11).

(2) Pokud vznik nároku na zvýšení příspěvku na dítě závisí na výplatě rodinného přídatku, je rozhodné, zda se rodinný přídatek vyplácí za kalendářní měsíc, v němž je s výjimkou případů uvedených v odstavci 3 příspěvek splatný (§ 11).

(3) Skončil-li pracovní poměr před účinností této vyhlášky, jest rozhodným dnem pro stanovení výše příspěvku den skončení pracovního poměru.

§ 11.

(1) Příspěvek je s výjimkou případů dále uvedených splatný 31. prosince 1951. Skončil-li pracovní poměr před tímto dnem, je příspěvek splatný ihned při skončení pracovního poměru; skončil-li však pracovní poměr před účinností této vyhlášky, je příspěvek splatný osmého dne po jejím vyhlášení.

(2) Není-li příspěvek splatný dříve, je zaměstnavatel povinen poskytnouti zaměstnanci dne 1. prosince 1951 zálohu za dobu do tohoto dne, může však poskytnouti zálohu až do výše příspěvku.

(3) Podle vládního usnesení ze dne 20. listopadu 1951 je příspěvek osvobozen od daně ze mzdy ve smyslu § 3 odst. 2 zákona o dani ze mzdy. Příspěvek se nezapočítává do vyměřovacího základu podle § 20 zákona o národním pojištění, ani do částky vlastního příjmu dítěte, která tvoří hranici pro vznik nároku na rodinný přídatek.

§ 12.

Tato vyhláška se nevztahuje na

- vojenské osoby z povolání v činné službě, příslušníky Sboru národní bezpečnosti a Sboru vězeňské stráže,
- státní zaměstnance, na něž se vztahuje zákon č. 66/1950 Sb., o pracovních a platových poměrech státních zaměstnanců, a zákon č. 67/1950 Sb., o pracovních a platových poměrech soudců z povolání, prokurátorů a soudcovských čekatelů (soudcovský zákon),
- státní a jiné veřejné zaměstnance, jejichž pracovní a platové poměry jsou upraveny podle § 2 odst. 2 druhé věty, po případě podle § 34 zákona č. 66/1950 Sb., pokud vláda nestanovila, že se platové (mzdové) poměry těchto zaměstnanců řídí předpisy o státní mzdové politice,
- duchovní církvi a náboženských společností, jejichž osobní požitky jsou upraveny zákonem č. 218/1949 Sb., o hospodářském zabezpečení církvi a náboženských společností státem, a vládními nařízeními vydanými podle tohoto zákona.

§ 13.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 23. listopadu 1951.

Předseda státní mzdové komise:
Zápotocký v. r.

341.

VYHLÁŠKA

Ústřední národní pojišťovny

ze dne 20. září 1951

o správě závodních poboček okresních národních pojišťoven.

Ústřední národní pojišťovna stanoví podle § 175 odst. 2 zákona č. 99/1948 Sb. o národním pojištění:

Čl. I.

Ustanovení § 6 vyhlášky Ústřední národní pojišťovny č. 929/1949 Ú. l. I, kterou se vydávají směrnice o přenesení některých úkonů národního pojištění na poradní sbory národního pojištění zřízené v sídlech krajů a na pobočky a expositury okresních národních pojišťoven, se mění a zní:

„§ 6.

(1) Ve větším závodě může okresní národní pojišťovna zřídit se souhlasem Ústřední národní pojišťovny závodní pobočku, které přísluší provádění úkonů uvedených v § 4 odst. 2.

(2) Správní komise okresní národní pojišťovny pověří k návrhu okresní odborové rady správou závodní pobočky komisi národního pojištění, zřízenou podle směrnice Revolučního odborového hnutí.

(3) Komise národního pojištění v závodě, ve kterém je zřízena pobočka okresní národní pojišťovny, hlásí správní komisi okresní národní pojišťovny své ustavení a složení, jakož i každou změnu.

(4) Členové komise národního pojištění vykonávají správu závodní pobočky okresní národní pojišťovny jako funkci čestnou.

(5) Při správě závodní pobočky okresní národní pojišťovny platí pro komisi národního pojištění ustanovení § 5 odst. 2 a 3.

Čl. II.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 23. listopadu 1951.

Cipro v. r.,
předseda.

JUDr. Gallas v. r.,
člen ředitelství.